Galicia Encantada

20 ANIVERSARIO

2005 ❧ 2025

Enciclopedia de Fantasía Popular de Galicia

CATEGORÍAS RELACIONADAS

[ATU 288B] Cen anos non son nada*

Nos lameiros do rural galego hai moitos regos con tornas que levan a auga dos regueiros para eses lameiros, para que a herba medre. Cando xea de noite é moi importante regar o lameiro para que a xeada non queime a herba. Tamén hai regos para regar o froito das veigas durante o verao...

O caso é que un día un sapo quería ir dun lameiro para o outro pero atopouse no camiño cun grande rego de auga que ía para un lameiro. O sapo non sabía se saltar ou non saltar; tiña medo de caer no medio do rego e afogar.

Estivo así cen anos, pensando se saltar ou non. Ao fin dos cen anos, decidiu saltar. O pobre sapo acabou caendo no medio do rego e arrastrado pola arroiada da augo do rego. Mentres loitaba por poder sair da auga para non morrer afogado, o sapo dixo para os seus adentros:

—As présas nunca foron boas! Hai que pensar ben as cousas antes de as facer!

> Recreación do conto (rememorado en novembro de 2026) escoitado por Manuel (entón un neno menor de 10 anos) en Prados, parroquia de Ribela, concello Coles (Ourense) na década 1950-1960 de boca do seu avó, José, cando este andaba entre os 76 e os 86 anos de idade.

Ver: O lugar dos contos